

Til § 4.

For Skovfogder er Begyndelseslønnen foreslaaet forhøjet fra 600 til 800 Kr., hvorhos der er foreslaaet dem tillagt et Alderstillæg af 100 Kr. hvert 5te Aar indtil 1,200 Kr. i Stedet for som hidtil 100 Kr. hvert 10de Aar indtil 800 Kr. De foreslaaede Lønninger formenes at være stemmende med Tidens Krav, og navnlig synes en Tid af 20 Aar om at opnaa en Lønningsforøgelse af 200 Kr. at være ganske urimelig lang. Ved Beregningen af de Alderstillæg, der ere foreslaaede tillagte Skovfogderne, vil det være stemmende med Billighed at medtage den Tjenestetid, som disse maatte have tilbagelagt i Opsynsmandsklassen. Opsynsmændene have nemlig samme Uddannelse og — om end ansatte ved mindre Skovparter — samme Tjenesteforretninger som Skovfogderne, saa at de i Virkeligheden nærmest ere at opfatte som Skovfogder af en lavere Lønningsklasse.

De i denne og de to følgende Paragrafer anførte Brændselsdeputater ere de samme som de, der alt nu ere tillagte de deri omhandlede Betjente, ligesom det ogsaa er en Gentagelse af en alt gældende Regel, naar det i disse Paragrafer er anført, at hvor Tørv ikke haves, bliver der for hvert Læs Tørv, hvortil Tørvemasse skulde anvises en Betjent, at anvise ham en Kubikfavn Bøgekvas i Stedet.

Til § 5.

Opsynsmændene deltage ligesom Skovfogderne ikke i Skovarbejdet, hvilket de derimod lede og føre Tilsyn med, og de ere saaledes — som ogsaa Skovfogderne — nærmest henviste til at leve af deres Lønning og Udbyttet af deres Jordbrug foruden af den Indtægt, som nogle af dem kunne have ved Udførelsen af Kørsler for Skovvæsenet. Lønningen for denne Klasse af Betjente, der nu ofte sidde i meget fortrykte Kaar, bør derfor ikke fastsættes til mindre end foreslaaet, nemlig 500 Kr., stigende med 100 Kr. hvert 5te Aar indtil 900 Kr.; nu ere Opsynsmændene lønnede med 300 Kr., hvorhos de 11 ældste erholde et Tillæg af 150 Kr., men forøvrigt have de ikke Adgang til Alderstillæg.

Til § 7.

Paa Grund af Træbestandens Forskellighed og de efter Tid og Sted skiftende Priser paa de forskellige Træeffekter vil der vanskelig kunne fastsættes en almindelig

Regel for, hvilke Deputater af andet Træ eller hvilke Pengegodtgørelser der blive at yde Betjente af de i §§ 4—6 omhandlede Tjenesteklasser, der ere ansatte paa Distrikter eller Skovparter, hvor til det givne Tidspunkt de i disse Paragrafer anførte Deputater af Bøg ikke kunne anvises dem. I § 7 er derfor optaget en Bestemmelse, i Henhold til hvilken der i de Tilfælde, hvor de almindelige Deputater af Bøg ikke kunne afgives, vil være at tildele Betjentene en efter de stedlige Forhold afpasset Erstatning i andet Træ eller Penge.

Til § 8.

Paragrafens 1ste Punktum, hvorefter Græs ved Vejene og paa andre Steder, hvor Salg af Græsset for Statskassens Regning ikke hensigtsmæssig kan ske, uden Betaling vil kunne overlades Opsynsmænd, Skovløbere og Hegnsmænd, gengiver en allerede i Lov af 25. Februar 1851 § 10 indeholdt Bestemmelse, der dog alene har Skovløberne for Øje, men som senere er bleven bragt til Anvendelse ogsaa paa Opsynsmænd og Hegnsmænd. I den Tid, der er forløben siden den nævnte Lovs Tilblivelse, er imidlertid Betjentenes Adgang til saadan Græsbenyttelse bleven betydelig indskrænket derved, at mange tidligere aabne Mosehuller og lignende Steder efterhaanden ere blevne tilplantede. Da Kreaturholdet er af saa særdeles stor Betydning for Skovløberne og Hegnsmændene, og disse i Almindelighed ikke formaa ved Køb at skaffe sig det fornødne Græs, har man derfor i Paragrafen tilføjet en Bestemmelse, hvorefter der under den der nævnte Forudsætning og i det der angivne Omfang vil kunne anvises disse Betjente vederlagsfri Græsbenyttelse paa de utilplantede Eng- og Mosearealer, som maatte findes paa Distriktet.

Til § 9.

Ifølge Lovene af 25. Februar 1851 og 8. December 1859 ville de Tjenesteboliger, der ere tildelte Overførstere, Skovridere, Skovfogder og Opsynsmænd være at overtage af Brugerne til Vedligeholdelse for egen Regning, hvilken Vedligeholdelsespligt stedse er forudsat at omfatte ikke blot, hvad der henregnes til den aarlige Vedligeholdelse, men ogsaa delvise Fornyelser samt Ombygninger. Naar der ved disse Tjenesteboliger — de saakaldte større Forstboliger — bliver at foretage Arbejder, der ikke henhøre til den aarlige Vedligeholdelse, og som ere saa betydelige, at